

בְּמָה דָּאתָ אָמַר (תהלים קל) מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה [טז] אלא

הוא כמו שנאמר ממעמקים קראתיך ה', דהיינו שהם הו"ק דחכמה והם הנקראים בספר יצירה (א,ה) עומק רום ועומק תחת עומק מזרח ועומק מערב עומק צפון ועומק דרום כי לשם מסתלק לפעמים הז"א בסוד הדין וכמו כן גם בחינת המלכות אשר שם הם בגוונים שונים (רמ"ק). **חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן, מֵהָהוּא אָתָּר דְּשִׁקְיוֹ דְּנַחְלִין עֲמִיקִין נַפְקִין, וְלֹא פְּסִיקִין לְעֵלְמִין** ומבאר יותר שמש"כ 'חבצלת השרון' פירושו שהמלכות מקבלת את השפע מאותו המקום המשקה את הנחלים העמוקים היוצאים ממנו ואינם פוסקים לעולמים מלצאת, דהיינו שהיא הבינה המשקה את הז"ת הנקראים נחלים ולכן נאמר 'השרון' ולא השרונים כמו שנאמר העמקים כי הכוונה אל הבינה (רמ"ק). **שׁוֹשַׁנֵּת הָעֵמְקִים, שׁוֹשַׁנֵּת דִּיהָהוּא אָתָּר דְּאִקְרִי עֲמִיקָא דְכָלְא, סְתִים מִפְּל סְטָרִין** ומש"כ 'שושנת העמקים' פירושו שהשושנה היא המלכות שהיא נאצלה מהמקום הנקרא העמוק מכולם,

אור הרשב"י

יתברך מן השבי והוא דבר קדוש וגבוה כנודע וע"כ ההכרח הוא לכל עובד השי"ת לקשר א"ע כנ"ל עם כל הנבראים שעל זה אמרו בגמרא (ברכות י ב) אל יעמוד אדם במקום גבוה ויתפלל אלא במקום נמוך שצריך לעמוד במקום נמוך מקום שכונת הניצוצות ויתפלל ויתחבר עמהן לשרשו ולא שיעמוד במקום גבוה בכדי שלא להתחבר עמהם שנאמר ממעמקים קראתיך ה' כאמור לעיל אלא צ"ל מטפס ועולה מטפס ויורד.

[טז] וביאר המאור עינים שמפסוק זה משמע שצריך הצדיק לירד ממדריגתו עד מקום הנשמות הנפולים בכדי שיוכל להעלותם על ידי שגייע למדריגתם כנודע שהירידה היא צורך עלייה להעלותן על ידי שיש לו עמהם צד אחיזה בבואו למדריגתו שזהו כונת הפסוק (תהלים קל, ב) ממעמקים קראתיך ה' מעמקי הקליפות קראתיך ה' שהוא ממש שמו יתברך כי הן חלקיו כנודע ויש להבורא ברוך הוא נחת גדול מזה כשמדריגת תחתונים מתקרבים אליו

הלימוד היומני

לע"נ כרמלה בת שמחה ניחא ע"ה - לע"נ רחל בת נחמה ע"ה

דהיינו שהוא החכמה שהוא סתום מכל הצדדים שלו ועל כך כתוב 'ה' בחכמה יסד ארץ', דהיינו שהיא המלכות הנקראת ארץ (רמ"ק).

המלכות נקראת שושנה מצד החכמה וחבצלת מצד הבינה

**תָּא חַיִּי, בְּקִדְמִיתָא חֲבֻצְלַת יְרוּקָא, בְּטְרַפִּין יְרוּקִין
לְבַתַּר שׁוֹשְׁנָה, בְּתַרְיִן גְּוֹנִין סוּפְק וְחַוּוֹר** בא וראה

שהמלכות נקראת שושנה מצד החכמה וחבצלת מצד הבינה ובהתחלה המלכות היא חבצלת שהיא גוון ירוק ולכן עליה ירוקים, כמו הבינה שהיא בסוד קו ירוק המקיף את העולם והוא מחמת הדינים המתעוררים ממנה אבל אחרי שהמלכות מקבלת את שפע החכמה אז היא נקראת שושנה שיש בה שני גוונים אדום ולבן והגוון האדום הוא גוון אדום שהלבין ואינו אדום גמור מאחר שהתערב בו הגוון הלבן של הרחמים והמתיקו (רמ"ק).

שׁוֹשְׁנַת: בְּשִׁית טְרַפִּין וכן בתיבת 'שושנה' יש בה שש אותיות ולכן יש בה ששה עלים כנגד הו"ק דמלכות. **שׁוֹשְׁנַת: דְּשֵׁנִיַּת גְּוֹנָהָא, וְאַשְׁתַּנִּיַּת מְגֹוֹנָא לְגֹוֹנָא** וכן שושנת היא מלשון שינוי מאחר שהיא

משנה את גוניה ע"י שהיא משתנה מגוון לגוון כי לפעמים היא פועלת חסד ע"י מיכאל שבחסד והוא סוד הגוון הלבן, ולפעמים היא פועלת דין ע"י גבריאל שבגבורה והוא סוד הגוון האדום וכן כיו"ב (זהרי חמה). **שׁוֹשְׁנַת, בְּקִדְמִיתָא חֲבֻצְלַת, בְּזִמְנָא דְּבַעֲיָא לְאַדְוִוְנָא בִּיהַּ בְּמִלְכָּא, אֶקְרִי חֲבֻצְלַת** ושושנת שהיא המלכות בהתחלה היא נקראת חבצלת כי בזמן שהיא רוצה להתייחד עם

המלך ז"א אז היא נקראת חבצלת כי היא בגוון ירוק כחבצלת להורות שהיא לא שלימה

וגמורה כמו פרי ירוק בטרם הבשילו (רמ"ק). **בְּתָר יְדֹאֲתָ דְבָקָת בֵּיהּ**
בְּמִלְכָּא, בְּאִינוּן נְשִׁיקִין, אֶקְרִי שׁוֹשְׁנָה אבל לאחר שהיא מדבקת
 ומתייחדת עם המלך ז"א בסוד ייחוד הנשיקין אז היא נקראת שושנה. **בְּגִין יְדִבְתִּיב**
 בגלל שכתוב בפסוק (שיר השירים ה) **שִׁפְתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים** דהיינו שסוד ייחוד
 הנשיקים הוא בשפתים שהם אדומות כשושנים. **שׁוֹשְׁנַת הָעֵמְקִים. דְּהִיא**
שְׁנִיית וּמְשַׁנֵּיאת גּוּוּנְהָא, זְמַנִּין לְטַב, וְזְמַנִּין לְבִישׁ.
זְמַנִּין לְדִינָא, וְזְמַנִּין לְרַחֲמֵי וכן המלכות נקראת שושנת העמקים מלשון
 שינוי כי היא משתנית לפי השפע שהיא מקבלת ועי"כ משתנים גוונים והכל הוא כפי מעשה
 התחתונים ופעמים היא משתנה ופועלת לטוב ע"י מיכאל שבחסד ופעמים היא משתנה
 ופועלת לרע ע"י גבריאל שבגבורה ופעמים היא משתנה ופועלת דין ע"י רפאל שבמלכות
 ופעמים היא משתנה ופועלת רחמים ע"י אוריאל שבת"ת.

הקב"ה ברא את אדם הראשון וציווה אותו שיתאחו בז"א הנקרא עץ החיים
וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֹאֲוָה הוּא
לְעֵינַיִם וְגו' והראיה שיש שינוי בהנהגות המלכות הוא מזה שכתוב
 ותרֵא האשה וגו'. (בראשית ג) **תָּא חֲזִי, דְּהָא בְּנֵי נֶשָׂא לָא יִדְעִין,**
וְלֹא מִסְתַּכְּלִין, וְלֹא מִשְׁגִּיחִין ובא וראה שהרי בני האדם לא יודעים ולא
 מסתכלים בעין שכלם ולכן הם לא יודעים וכן הם לא מתבוננים בעצמם איך הם משתנים
 מיד מרצון לרצון ושכל השינויים ההם באים אליהם מהמלכות (זהרי חמה), **בְּשַׁעֲתָא**

דְּבָרָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם, וְאוֹקִיר לִיָּהּ בְּיָקִירוֹ
עֲלָאָהּ כִּי בִשְׁעָה שִׁבְרָא הִקְבֵּה אֶת הָאָדָם הָרֵאשׁוֹן הוּא כִּיבַד אֹתוֹ בְּכִיבוּד עֲלִיּוֹן [ט] ע"י

שהוא נתן לו נשמה מהחכמה הנקראת כבוד"ד כי יש בה ל"ב נתיבות כמנין כבוד"ד, בְּעָא
מְנִיָּה לְאֶתְדַבְּקָא בֵּיהּ, בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח יְחִידָאִי, וּבְלָבָא
יְחִידָאִי, וּבְאַתָּר דְּדְבִיקוּתָא יְחִידָאָהּ, דְּלֹא יִשְׁתַּנִּי וְלֹא
יִתְהַפֵּךְ לְעֲלָמִין וְאִזּוּ בִיקֵשׁ מִמֶּנּוּ הִקְבֵּה שִׁדְבַק בּוּ בְכַדִּי שִׁמְצָא וּישָׂאֵר יְחִידִי

ומיוחד בעולם בלי שיתוף הקלי' הנקראים רשות הרבים לפי שאין בהם ייחוד, וכן ימצא בלב
יחידי לאביו שבשמים בלי יצר הרע ועי"כ ישאר דבוק במקום הדביקות של יחידו של עולם
שהוא בז"א שהוא לא משתנה ולא מתהפך לעולמים ממידת הרחמים מאחר שלא נאחזים

בו הקלי' (רמ"ק, זהרי חמה), בְּהֵהוּא קְשׁוּרָא דְמַהִימְנוּתָא
יְחִידָאָהּ, דְּכֻלָּא בֵּיהּ אֶתְקַשֵּׁר וְכֵן ישָׂאֵר בְּקִשְׁר הַיְחִידִי שֶׁל הָאֲמוּנָה

שהכל נקשר בו, דהיינו שהוא אור הז"א המאיר בתוך העששית שהיא המלכות והאור עצמו
אין בו גוונים אלא כל הגוונים הם בעששית ולכן ציוהו הקב"ה שידבק באור עצמו ועי"כ

אור הרשב"י

פטרדה ויהלום תרשיש שוהם וישפה ספיר נופך
וברקת וזהב מלאכת תפיך ונקביך כך ביום
הבראך כוננו ר' שמעון ב"ל אמר חד עשר ורבנן
אמרי עשר ולא פליגי מאן דעבד להן תלת עשר
עביד כל אבן יקרה מסוכתך תלת מאן דעבד
להון חד סר עבד להו חדא מאן דעבד להון
עשרה לא עבד חד מנהון.

[10] ואיתא באבות דר' נתן א' א' רבי יהודה בן
תימא אומר אדם הראשון מיסב בגן עדן היה.
ומלאכי השרת עומדים לפניו וצולים לו בשר
ומצננים לו יין.

וכן איתא במדרש בויקרא רבה א"ר לוי בשם
ר' חמא בר חנינא י"ג חופות קשר לו הקדוש
ברוך הוא בגן עדן שנא' (יחזקאל כח) בעדן גן
אלהים היית כל אבן יקרה מסוכתך אודם

הלימוד היומני

לע"נ כרמלה בת שמחה ניחא ע"ה - לע"נ רחל בת נחמה ע"ה